

Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 4 de juny de 1998 ha aprovat la següent:

Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà

Exposició de motius

Tot i que la Constitució d'Andorra no ha recollit expressament una figura institucional específica dedicada a la defensa dels drets i les llibertats fonamentals dels ciutadans, això no impedeix que, per llei, s'introdueixi en el nostre ordenament.

Les funcions de la institució que ara es crea són essencialment i fonamentalment diferents de les pròpies del poder judicial. No es tracta de controlar la legalitat de l'actuació administrativa, ja que tots els actes i les normes de l'Administració estan sotmesos al control jurisdiccional, segons el que disposa l'incís final de l'article 72.3 de la Constitució andorrana, sinó de vetllar per l'eficàcia d'aquesta mateixa actuació administrativa.

Amb aquest caràcter d'institució complementària del tradicional control judicial de l'activitat administrativa, la institució de defensa dels drets i les llibertats fonamentals ha tingut, en temps contemporanis, una formidable difusió que parteix de la Constitució sueca de 1809. En aquesta es creà la figura de l'"ombudsman" com una nova forma de controlar l'activitat de l'Administració i de defensar els drets dels ciutadans.

L'interès per figures com l'esmentada s'ha estès a tots els països d'Europa i fins i tot el Consell d'Europa, en la seva recomanació del 23 de setembre de 1985, ha instat els seus estats membres a crear aquesta institució o a reforçar els seus poders.

La denominació que s'hi ha donat a Andorra no ha seguit les denominacions utilitzades en altres països, com ara defensor, comissionat, comissari, protector, mediador o valedor. Per això s'ha volgut trobar una denominació autòctona i s'ha acudit a l'antiga i pròpia de les persones que defensaven d'ofici en nom del poble els acusats en l'àmbit de la justícia penal: els "raonadors", denominació que, a més, entronca amb les seves funcions, que no són decisòries, sinó purament mediadores informatives de l'Administració. El "raonador del ciutadà" és la denominació que es considera oportuna i adequada per a la institució.

La Llei estableix el seu estatus jurídic en el títol I; en el qual s'estableixen les seves funcions, el seu caràcter d'institució independent i les modalitats de nomenament i cessament del càrrec.

Al títol II s'estableixen els procediments d'actuació de la institució; cal destacar-ne que, per a una millor participació del ciutadà, perquè la figura del raonador sigui accessible a tot el poble, s'hi accedeix d'una manera directa, sense que s'estableixin intermediaris entre els ciutadans i el raonador. Així mateix, la presentació de queixes no exigeix cap requisit formal que no sigui el de ser presentades per escrit i amb les dades del ciutadà afectat.

Les relacions amb els altres poders i les autoritats, així com l'obligat informe anual davant del Consell General, són les dues últimes característiques que acaben de regular la institució. L'obligatorietat de tots els poders públics de col·laborar diligentment en l'enquesta del raonador, i la potestat que aquest té de mencionar les persones que han entorpit la seva tasca, fan que la voluntat de crear aquesta institució sigui només una simple declaració de voluntat, sinó que realment se l'està dotant d'un poder que farà, sens dubte, que es compleixin fidelment les missions que té encomanades per la Llei.

L'informe anual davant del Consell General serà la pedra angular de l'actuació del raonador. És en aquest informe on es detallaran totes les actuacions realitzades i també es proposaran totes les recomanacions de modificacions legislatives que permetran al poder legislatiu continuar desenvolupant i/o aprofundint el desplegament normatiu de la protecció a Andorra dels drets i les llibertats recollits en la Constitució.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.